

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Heleny Hrubé, PhD., ve věci

žalobkyně: **K. H.**
bytem X
zastoupené JUDr. Martinem Klímou, advokátem se sídlem tř.
V. Klementa 203, 293 01 Mladá Boleslav

proti
žalovaným: **1) město Lysá nad Labem**
sídlem Husovo náměstí 23/1, 289 22 Lysá nad Labem
2) Městský úřad Lysá nad Labem
sídlem Husovo náměstí 23/1, 289 22 Lysá nad Labem

o zápůrčí žalobě

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni se vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 29. 10. 2018 k Okresnímu soudu v Nymburce a jeho usnesením ze dne 23. 1. 2019, č. j. 6 C 243/2018-58, postoupenou zdejšímu soudu jako soudu věcně příslušnému domáhá uložení povinnosti žalovaným, aby se zdrželi působení na žalobkyni směřujícího k tomu, aby rozdělila svůj pozemek p. č. X v k. ú. L. a obci L L. (dále jen „dotčený pozemek“), nebo aby s dotčeným pozemkem nakládala.
2. Z obsahu žaloby vyplývá, že žalobkyně vyčítá žalovaným č. 1 i 2, že projednávají ve zkráceném postupu podle § 72 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) změnu č. 3 regulačního plánu V. M., L. n. L., jímž má být nahrazeno územní rozhodnutí o dělení pozemků, přičemž v rámci tohoto nahrazovaného územního rozhodnutí má dojít k přemístění dotčeného pozemku a změně jeho hranic s pozemkem p. č. X (dále jen „sousední pozemek“) tak, že namísto podlouhlého tvaru dotčeného pozemku orientovaného severojižním směrem, který hraničí se sousedním pozemkem delší stranou na východě, má získat dotčený pozemek více čtvercový tvar, má být přesunut směrem na sever a se sousedním pozemkem hraničit na jižní straně. Právní předchůdkyně žalovaného č. 1 včas upozornila na skutečnost, že se zařazením dotčeného pozemku do změny č. 3 regulačního plánu nesouhlasí, neboť svůj pozemek směňovat nechce, nedočkala se však žádné reakce.
3. Žalovanému č. 2 pak žalobkyně vytýká, že v reakci na její žádost o vydání závazného stanoviska podle § 96b odst. 3 stavebního zákona jakožto orgán územního plánování

v souhlasném stanovisku k jejímu záměru výstavby rodinného domu na dotčeném pozemku stanovil podmínku, že nejprve bude provedeno dělení pozemku v souladu s platným regulačním plánem, tj. přerozdělení pozemků ve směru sever – jih. Tímto přerozdělením však podle žalobkyně její pozemek ztratí na hodnotě, již zpracovaná stavební dokumentace se stane nepoužitelnou a dojde tím k nepřijatelnému zásahu do jejího vlastnického práva bez ohledu na její vůli.

4. Žalobkyně namítá, že nucené omezení vlastnického práva se může dít pouze ve veřejném zájmu, v tomto případě jsou však za veřejný zájem zaměňovány zájmy navrhovatele změny č. 3 regulačního plánu, jímž je vlastník sousedního pozemku. Shora popsané působení na žalobkyni, aby provedla rozdělení dotčeného pozemku a posléze jeho částečnou směnu s jinou osobou, je podle žalobkyně zapovězeným postupem, který neoprávněně ruší její vlastnické právo. Proto po soudu žádá zákaz takového působení ze strany žalovaných.
5. Krajský soud v Praze jako odvolací soud usnesením ze dne 28. 2. 2019, č. j. 30 Co 31/2019-72, potvrdil usnesení Okresního soudu v Nymburce o postoupení věci, přičemž konstatoval, že žalobkyně má sice námitky proti postupu žalovaný při přijetí regulačního plánu, nicméně brojí především proti působení žalovaných na ni prostřednictvím obsahu závazného stanoviska orgánu územního plánování, v jehož podmínkách spatřuje nezákonný zásah. K projednání žaloby proti nezákonnému zásahu jsou přitom příslušné správní soudy.
6. Za dané situace se soud nejprve zabýval přípustností podané žaloby. Ke své věcné příslušnosti Krajský soud v Praze jakožto soud rozhodující ve správním soudnictví konstatuje, že se považuje za příslušný k projednání věci. Žalobu však považuje za nepřípustnou, neboť podání zásahové žaloby v daném případě nepředstavuje vhodný žalobní typ.
7. Podle § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) je žaloba nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
8. Žalobkyně se nedomáhá prostého konstatování nezákonnosti zásahu žalovaných, nýbrž uložení konkrétní povinnosti spočívající v zákazu nátlaku na žalobkyni směřujícího k vynucení si změny umístění a podoby dotčeného pozemku. Jedná se tedy o zápůrčí zásahovou žalobu, na niž dopadá požadavek přednostního vyčerpání jiných prostředků ochrany, ať již v řízení před správními orgány, nebo před správním soudem, zakotvený v § 85 s. ř. s. Podle obsahu žaloby přitom vyvíjený nátlak ze strany žalovaných žalobkyně spatřuje jednak ve způsobu vedení procesu přijetí změny regulačního plánu, jednak v obsahu závazného stanoviska orgánu územního plánování. Jinými skutkovými okolnostmi žalobkyně namítaný zásah nevymezuje.
9. Proti oběma popsaným zásahům žalovaných se však žalobkyně může bránit ve správním soudnictví jinou cestou.
10. Pokud jde o kroky žalovaných v procesu vedoucím k přijetí změny č. 3 regulačního plánu V. M., L. n. L., těm se žalobkyně může bránit cestou podání návrhu na zrušení (části) opatření obecné povahy ve smyslu § 101a odst. 1 věty první s. ř. s., v němž může namítat jak nezákonnost výsledného regulačního plánu (ten má povahu opatření obecné povahy), tak i vady samotného procesu vedoucího k přijetí změny. Vzhledem k tomu, že

změna č. 3 měla nabýt účinnosti dne 26. 12. 2018 (viz příslušný registrační list dostupný na webové adrese X), žalobkyně má stále možnost takový návrh podat, neboť jednoletá návrhová lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s. dosud neuplynula.

11. Pokud jde o závazné stanovisko ze dne 27. 9. 2018, č. j. MULNL-SÚ/62982/2018/Kuč, jímž žalovaný č. 2 podle § 96b odst. 3 stanovil podmínky pro realizaci záměru žalobkyně spočívajícího ve výstavbě rodinného domu na dotčeném pozemku, proti tomuto závaznému stanovisku se žalobkyně mohla (a patrně i nadále může) bránit v odvolacím řízení proti rozhodnutí stavebního úřadu, v němž by bylo toto závazné stanovisko a v něm uvedené podmínky aplikovány (např. ve společném územním a stavebním řízení vedeném na základě § 96a odst. 5 věty druhé stavebního zákona). Pokud by ani v odvolacím řízení nedošlo postupem podle § 4 odst. 9 stavebního zákona k nápravě tvrzené nezákonnosti tohoto závazného stanoviska, mohla by se následně žalobkyně bránit podáním žaloby proti rozhodnutí odvolacího orgánu (jímž by patrně bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí žádosti žalobkyně z důvodu rozporu s podmínkami stanovenými dotčeným orgánem na úseku územního plánování) ve smyslu § 65 odst. 1 ve spojení s § 75 odst. 2 větou druhou s. ř. s.
12. Lze tedy shrnout, že v podané žalobě žalobkyně brojí pouze proti jednáním žalovaných, proti nimž je obrana možná jen v řízení před správními soudy, ne však cestou žaloby na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. s. ř. s. Podaná žaloba na základě svého obsahu (zejména pokud jde o uplatněný petit a vymezení účastníků) ani nemohla být vyhodnocena jako v dané situaci eventuálně přípustný návrh na zrušení opatření obecné povahy. Žaloba proti rozhodnutí by přitom s ohledem na vylíčené skutečnosti byla ještě předčasnou, neboť žalobkyně na základě rozporovaného závazného stanoviska nezažádala správní řízení směřující k vydání rozhodnutí.
13. Soud též zvažoval, zda nevyzvat žalobkyni k opravě podané žaloby tak, aby byla projednatelná jako návrh na zrušení opatření obecné povahy. Dospěl však k závěru, že v situaci stále otevřené lhůty pro podání takového návrhu a nutnosti zásadních úprav stávající žaloby by takové řešení bylo neefektivní. Pokud se žalobkyně rozhodne jít danou cestou (což s ohledem na aktuálně probíhající projednávání změny č. 4 regulačního plánu V. M., L. n. L., která má sporné úpravy dotčeného pozemku v zásadě navrátit zpět a která může dle sdělení žalovaného č. 2 nabýt účinnosti již v červenci 2019, není vůbec jisté), bude snazší podat návrh nový, odpočátku formulovaný v souladu s příslušným žalobním typem.
14. Za dané situace proto soud postupoval v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) a § 85 s. ř. s. a žalobu jako nepřipustnou odmítl.
15. Výrok o náhradě nákladů řízení je založen na ustanovení § 60 odst. 3 větě první s. ř. s., podle níž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.
16. Posledním výrokem soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o soudních poplatcích) současně rozhodl o vrácení soudního poplatku ve výši 2 000 Kč za podání žaloby, a to ve lhůtě plynoucí z ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu